

U POSETI RUKOMETNOM KLUBU „STUDENTSKI GRAD“

SA „STUDENTSKIM“ NE PROTIVNJEGA!

ONI KOJI PRATE RUKOMET SVAKAKO ĆE VAM REĆI DA UNIVERZITETSKI RUKOMETNI KLUB „STUDENTSKI GRAD“ SPADA U NAJBOLJE ORGANIZOVANE KLUBOVE U SRBIJI. KLUB KONTINUIRANO POSTOJI VEĆ 57 GODINA I KROZ CELU SVOJU ISTORIJU, PREDSTAVLJA SINONIM AMATERIZMA I PRAVIH SPORTSKIH VREDNOSTI

Prošli su „studenti“ sve rangove takmičenja – od univerzitetske do prve lige. Osvajali su i Kup Beograda, a klupske vitrine prepune su pobjedničkih pehara i medalja. „Studentski grad“ je poslao arhivom rukometa mnogo prošlog ljetnih igrača i reprezentativaca. Dvadeset „Akademaca“ su nosili zlatni poput Pačića, Radovanovića, Vlačićica, Predraga Peruzića, Bekovića, Đuričića, Rastka Stojkovića... U klubu ističu da im je, od titula i pobjeda, važnije to što njihovi sportski rivali, pred utakmicu sa „akademcima“, kažu „igramo sa „Studentskim“, a ne protiv njega!

Zapravo, takav star rivalost, odnosa osnovnu misao i duh kluba – sport kao paradigma vitalnosti, prijateljstva, mentalne i psihičke snage – reću, sport kao osnovna zdravog društva. Posebno – rukomet, kao nadmetanje koje – po bestini, kolektivnom olovu, kombinaciji snage i intelekta – svrhu odgovara mentalitetu našeg podneblja.

Klub „akademci“ nemaju svoj teren ni salu, klub opstaje i napreduje. Otkud takvo existenzijama?

„Obavrzaje nas ljubav prema rukometu i poštovanje vjehodecentijku tradicije

kluba. Prikupljamo članarino, prihode roditelja, pomoć pojedinih prijatelja i bivših igrača i tako obezbjeđujemo neophodni minimum. U klubu nema ni plata, ni stipendija, ni premija“ – kaže predsjednik kluba Miroslav Selević. „Problem nam je i to što na ovim Novem Beogradu, koji ima pola miliona stanovnika, nema sportskog objekta sa propisnim rukometnim terenom. „Hala sportova“ je odavno zatvorila vrata rukometu, a „Arena“, očigledno, ima neku drugu vrstu. Rukomet se ne može, poput fudbala i košarke, igrati na „male golove“ ili „dva-na-dva“. Taj nedostatak udara je ključan za pad popularnosti rukometa, a to je steta, zbog toga je koje je rukomet donosio ovim zemlji kao i hiljada dečaka i devojčica koji su predodređeni za ovaj sport.“

Generalni sekretar Sava Matković, čovek koji je već 40 godina u „Studentskim“, dodaje:

„S druge strane, stalno se, bez konkretnih aktivnosti, proklamuje važnost univerzitetskog sporta. Kao jedini univerzitetski rukometni klub u Srbiji, mi dobro znamo koliko je u tome prazne riječi. Vodećim nacijama je upravo univerzitetski sport glavno sportivo. Ovdje smo imali i

Univerzitetski, radali se promeni, ali je sve ostalo po starom“

U takvim okolnostima, klub je očigledno, umesto jedkovanja, usadio nešto mođe. Napravljena je saradnja sa nekoliko osnovnih škola i ustanovljena škola rukometa sa metodološki dobro osmišljenim programom. Rezultati su uslovi postali vidljivi celoj rukometnoj javnosti. Nema sponore u kojim se nekolicina mladih „akademaca“ ne oklićući stasom kampiona Srbije. Već nekolicina godina, „Studentski grad“ je evanđelno najuspješniji rukometni klub u Srbiji kad je reč o mladim kategorijama. Osto 100 dečaka nastupa za selimo selekcija, koji rade 120 sa polucima „Rukometnih školica“. Sa decom radi sedam školovanih rukometnih trenera.

„Treba videti kako, na terenima i utakmicama, viđi na Beogradskoj kani, na kojoj je, u okviru Studentskog sportskog centra, hala „akademaca“, – kaže Stijela Dukić, sportski direktor Škole Rukometa i dodaje – „Mi smo ponosni što na utakmicama mladih selekcija ima više gledalaca nego na nekim superligaškim mečevima.

